

[Madsen-Mygdal.]

budgetterne, og denne Besparelse er, indtil det sker, ganske ubegrundet opført paa Budgettet.

Men selv om man nu ser bort fra denne Besparelse, bliver der tilbage et Overskud paa 6—7 Mill. Kr., hvilket vel nok kan anses for tilstrækkeligt til Dækning af den kommende Tillægsbevillingslov, og herom skal jeg sige, at dette er, alle Forhold taget i Betragtning, slet ikke noget daarligt Resultat.

Men hvorledes er dette Resultat opnaaet? Hvad er det for et Arbejde, der har muliggjort, at den nuværende Finansminister tør udtale sig saa fortrøstningsfuldt med Hensyn til indeværende Finansaars Regnskab og sat ham i Stand til at fremsætte et Finanslovsforslag, der balancerer? Ja, jeg antager ikke, at Finansministeren vil fortælle nogen, at det er hans Sommerbeskæftigelse, der har muliggjort dette Resultat, tværtimod ved Ministeren meget vel, at uden det økonomiske Saneringsarbejde, den Sparepolitik eller, om man vil, Nedsæringspolitik, som blev gennemført i Perioden 1926—29, vilde hverken den nuværende eller en hvilken som helst anden Finansminister have været i Stand til at fremsætte et Forslag med Balance eller udtale Forventning om Balance i indeværende Finansaar.

Det glemte Finansministeren at gøre opmærksom paa. Jeg tvivler ikke om, at han mener det, men han vil altsaa helst være fri for at sige det.

Naar jeg før sagde, at dette Budget er sprængt, allerede inden det forelægges, bygger jeg denne Bedømmelse dels paa de Udtalelser, hvormed Finansministeren ledsagede Finanslovsforslaget, dels paa de forskellige Lovforslag, der Dagen efter blev fremsat. Den højtærede Finansminister bebudede i sin Fremlæggelsestale, at Regeringen vilde foreslaa Ophævelse af Loven om Nedsættelse af Selskabs- og Formueskatten — og dette Forslag er jo senere fremsat —, og i Forbindelse dermed, at hvad Staten derved opnaaede i forøget Indtægt, skulde anvendes til visse Udvidelser af den sociale Lovgivning, hvorom der jo ogsaa senere er fremsat Forslag.

Det var øjensynligt Finansministeren overordentlig magtpaaliggende at knytte disse to Forslag saa stærkt sammen som muligt, at overtage Rigsdagen og Offentligheden om, at det drejer sig om to Sider af den samme Sag — jeg tror nok, at den højtærede Minister anvendte det Udtryk.

Det er jo let nok at se, hvad den højt-

ærede Minister er ude efter, naar han optræder saa belærende overfor Tinget. Det er denne lethenede Agitationsfrase: at tage fra de fattige og give til de rige, som vi nu ogsaa har hørt fra det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, og som det ikke er muligt at nævne i en Forsamling, hvor der er Socialdemokrater til Stede, selv ikke her i Rigsdagen, uden at det lyder — her lidt mere forsagt —: Det er hørt! Det er denne Frase, som det gælder om at holde i Live, for at Regeringspartierne i Mangel af en virkelig Politik kan prøve paa at leve videre paa den.

Men hvorledes er nu det virkelige Forhold? Ja, jeg kommer til overfor Finansministerens Udtalelser at gøre opmærksom paa, at i Rigsdagssamlingen 1926—27 blev der ved en dybtgaaende Revision af samtlige Statens Udgiftsbudgetter — selvfølgelig de sociale medtaget, men dog ikke i særlig Grad, endda i forholdsvis mindre Grad end de fleste andre Budgetter — gennemført en Nedsættelse af Udgiftsbeløbene, en Nedsættelse, som Kronestigningen havde gjort til en bydende Nødvendighed. Vi opnaaede Resparelser paa i alt ca. 60 Mill. Kr. i første Omgang. De anvendtes straks til forskellige Lettelser for Erhvervslivet ved Nedsættelse af Takster og Afgifter til det offentlige.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der stod her og rystede paa sit Hoved og ikke kunde finde ud af det, ikke vilde insinuere, at Ministeren havde taget Pengene i Lommen, men dog havde sine Tvivl om, hvor Pengene var blevet af, vil, hvis han giver sig Tid til at arbejde lidt mere med Tingene, kunne finde, at alle de Besparelser, der blev opnaaet, straks gik til Lettelse af Takster og Afgifter til det offentlige.

I de følgende Aar opnaaedes der ad forskellig Vej yderligere Lettelser i Erhvervslevets Byrder, saaledes i 1927—28 en Konvertering af Indkomstkattens midlertidige Nedsættelse til en betinget Nedsættelse af Selskabs- og Formueskatten og senere f. Eks. en betydningsfuld Nedsættelse af Stempel-taksterne m. m. — jeg skal ikke komme ind paa at nævne alt det, som jeg forudsætter ærede Medlemmer i Virkeligheden godt kender.

Naar Socialdemokratiet forud for Valget fremsatte den Paastand, at det eneste, der var sket ved den foretagne Omregulering, var, at den sociale Lovgivning var forringet til Fordel for Landets Formueejere — og det er jo den agitatoriske Usandhed, man nu søger at holde Liv i ved de Forslag, som her er fremsat —, er det jo en ganske urigtig og bundfalsk Tale. De gennemførte Ændringer i Sociallovgivningen og Formue-